

РЕШЕНИЕ

№ 3385

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **9272** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ц. И. И. от Г. С., У. „Р“ срещу Заповед № ИЗ-479/11.10.2010 г. на директора на Д. „П. Р. С., потвърдена с Решение № РД 01-523/12.11.2010 г. на директора на Регионална Д. „П. С.-град.

В жалбата не се оспорва, че лицето е придобило с договор за доброволна делба, вписан на 19.07.2010 г., следния недвижим имот: нива с площ 5 269 кв. м в местността „Б“ в землището на с. Р, община Ч, П. Не се оспорва също така, че посоченият имот не е деклариран при подаване на молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление. Жалбоподателката оспорва констатацията, че от посочения имот може да получи допълнителни доходи. Посочва, че е на 82 г. и не може със собствен труд да го обработва, за краткия период от придобиване на имота на 19.07.2010 г. до началото на отоплителния период не съществува теоретична възможност да даде земята под аренда, арендаторът да обработи земята и до м. 09.2010 г. да прибере реколтата и да плати рентата. По изложените съображения се иска отмяна на административния акт и съдът да върне преписката на административния орган със задължителни указания за отпускане на целева помощ за отопление.

В съдебно заседание, жалбоподателката редовно призована, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е подала молба-декларация с вх. № ИЗ-479 от 23.09.2010 г. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. При извършена проверка социалните работници от Д. „П. Р. Сердика са констатирани, че жалбоподателката притежава 8 идеални части от жилището, в което живее, както и друг недвижим имот, придобит с договор за доброволна делба от 19.07.2010 г., вписан на 19.07.2010 г., съставляващ нива с площ 5 269 кв. м в местността „Б” в землището на с. Р, община Ч, П. Въз основа на резултатите от проверката е постановен отказ за отпускане на помощта, обективиран в Заповед № ИЗ-479/11.10.2010 г. на директора на Д. „П. Р. С.. Отказът е мотивиран, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП. Прието, че лицето притежава недвижим имот, от който може да получава допълнителни доходи.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на Д. „П. или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. В случая административният акт е издаден от А 3 Г на длъжност началник отдел „Социална закрила” при Д. „П. Р. С. при условие на заместване на директора на дирекцията. По делото е представена Заповед № ЧР-5 595 от 06.10.2010 г. на изпълнителния Д. на Агенцията за социално подпомагане, с която за периода считано от 11.10.2010 г. до 29.10.2010 г. включително е наредено А 3 Г за замества М М А – Д. на Д. „П. Р. С.

Следователно административният акт е издаден от компетентен административен орган.

При издаването на административния акт е спазена установената писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спазен е също така и материалният закон.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, съответствието с изискванията на чл. 10 от ППЗСП е предвидено в кумулативно единство с изискването за доход, по-нисък от диференцирания минимален доход за отопление. В случая административният орган е приел, че лицето не отговаря на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, който поставя изискване лицето да не притежава движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Този извод на административния орган е правилен. Безспорно е установено, че жалбоподателката е на 82 г. и не може със собствен труд да обработва процесната нива. Съдът не споделя обаче доводите ѝ, че обективно не е било възможно да придобие доходи от даването на земята под аренда. Действително доброволната

делба е била извършена на 19.07.2010 г., т. е. няколко месеца преди началото на отоплителния сезон 2010 – 2011 г. Следва да бъде отчетено обаче, че преди да бъде извършена делбата, жалбоподателката е била съсобственик с още четири лица на нива от 27,269 дка, трета категория, находяща се в местността „Б”, имот № 073010 по плана за земеразделяне на с. Р с данъчна оценка 4 209 лв. и нива от 7,701 дка, трета категория, находяща се в местността „С”, имот № 106008 по плана за земеразделяне на с. Р с данъчна оценка 905,60 лв. Посочените имоти са възстановени на наследниците на И Л Ц, един от които наследници е жалбоподателката, с Решение № 6В от 14.06.1994 г. на Поземлена комисия Ч и са предмет на доброволната делба, извършена на 19.07.2010 г. Т. е. още от 1994 г. лицето е собственик на идеална част от недвижими имоти и е разполагало с възможност да сключи договор за аренда и да получава допълнителни доходи от тях. По аргумент от разпоредбата на чл. 3, ал. 4 (Нова - ДВ, бр. 13 от 2007 г.) от Закона за арендата в земеделието, договорът за аренда може да бъде сключен и само от някои от съсобствениците, като в този случай, отношенията помежду им се уреждат съгласно чл. 30, ал. 3 от Закона за собствеността. При така установените факти и обстоятелства административният орган е формирал правилен извод, че жалбоподателката не отговаря на изискванията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. И. И. от Г. С., У. „Р” срещу Заповед № ИЗ-479/11.10.2010 г. на директора на Д. „, П. Р. С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: